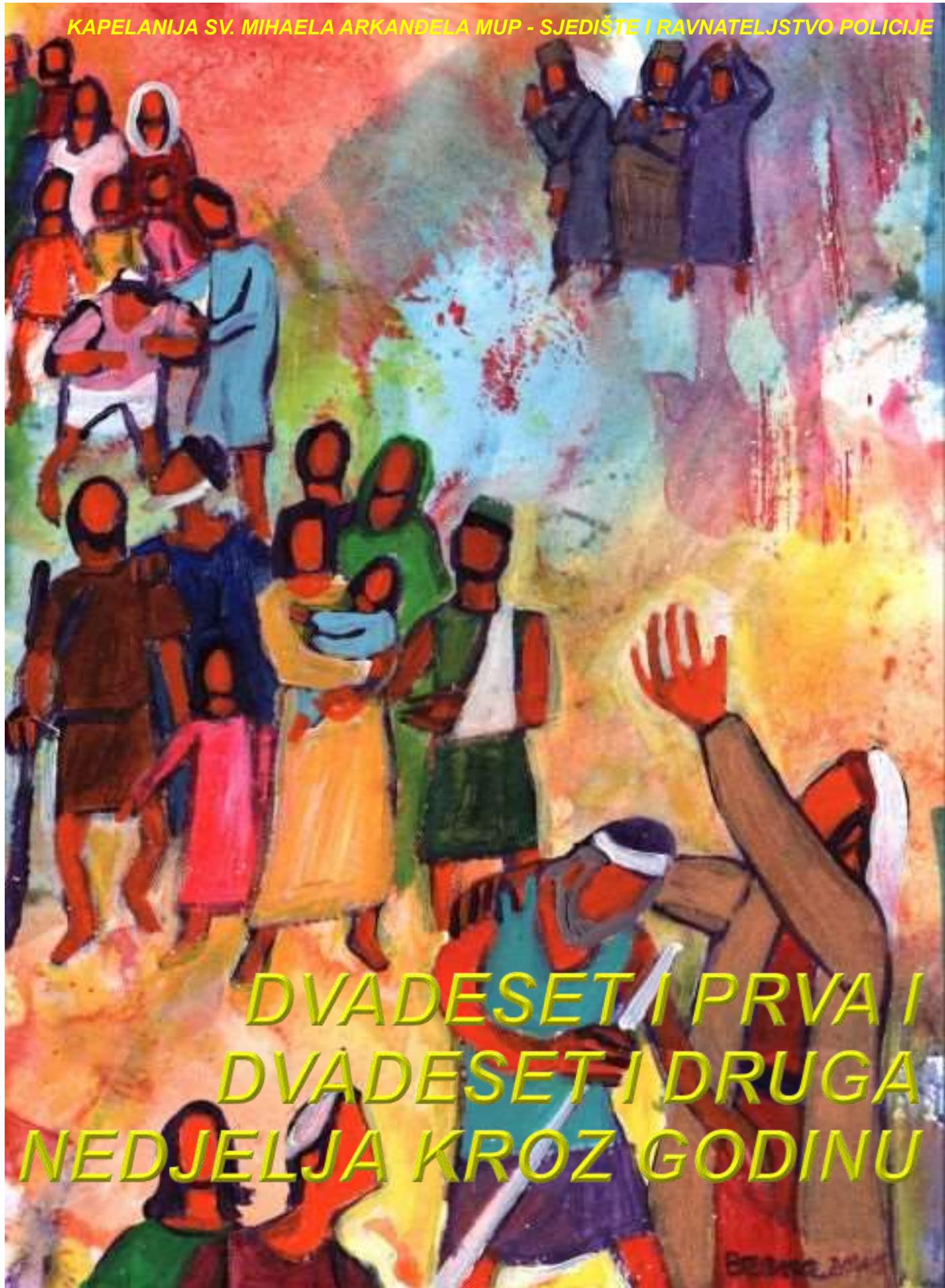

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

DVADESET I PRVA I
DVADESET I DRUGA
NEDJELJA KROZ GODINU

35-36/2019.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**

Godište XIV. (2019.), broj 35-36(414-5)
XXI. I XXII. NEDJELJA KROZ GODINU,
25. kolovoza 2019.

Kontakt:

o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Bernadette Lopez,
<http://www.evangile-et-peinture.org>

KOLOVOZ - RUJAN

Ned	25.	XXI. NEDJELJA KROZ GODINU Ljudevit kralj: Patricije
Pon.	26.	Rufin; Zefirin; Jadranko
Uto.	27.	Monika; Honorat; Časlav
Sri.	28.	Augustin; Tin; Gustav; Pelagije
Čet.	29.	Glavosijek Ivana Krstitelja
Pet.	30.	Feliks i Adaukt; Margareta
Sub.	31.	Gospa od suza ; Rajmund, Rajko
Ned	1.	XXI. NEDJELJA KROZ GODINU Egidije; Konstancije
Pon.	2.	Kalista; Maksima; Divna
Uto.	3.	Grgur Veliki; Grga; Gordana
Sri.	4.	Ruža Viterpska; Dunja; Ida; Marcel
Čet.	5.	Majka Terezija ; Lovro
Pet.	6.	Zakarija; Boris; Davor
Sub.	7.	MARKO KRIŽEVČANIN Obljetnica osnutka ATJ Lučko

**MEDITACIJA
Pećina**

3

**SLUŽBA RIJEČI - XXI. NEDJELJA
KROZ GODINU**

**UVOD U ČITANJA
Uska vrata**

4

ČITANJA

**Doći će s istoka i zapada i
sjesti za stol u kraljevstvu Božjem**

6

HOMILIJA

S Kristom u kuću Očevu

8

**SLUŽBA RIJEČI - XXII. NEDJELJA
KROZ GODINU**

**UVOD U ČITANJA
Poniznost u svijetu ambicioznih**

10

ČITANJA

**Koji se uzvisuje, bit će ponižen,
a koji se ponizuje, bit će uzvišen**

12

HOMILIJA

Poniznost - stajanje pred Bogom

14

KATEHEZA

Crkva u apostolsko vrijeme

Metoda evangelizacije

16

Hrvatska marijanska svetišta

Gospa Hrvatskoga Krsnoga Zavjeta

20

Mali vjeronomučni leksikon

22

OBAVIJEST

Premještaj kapelana

Jesenski turnus duhovnih vježbi

23

NAŠI POKOJNI

24

Pećina

Razmatrajući svakodnevno Božju riječ i uzvišene misli mudraca, sveti je Pahomije uživao otkrivajući njihov životni smisao.

Jedne noći Gospodin mu posla vrlo koristan san.

Pahomije je vidio svijet kao nepreglednu mračnu pećinu. U njoj su ljudi tapkali uokolo spotičući se i gazeći jedni druge potišteni i očajni što ne mogu pronaći izlaz.

Zatim je iznenada netko zapalio svjetlo.

Bilo je ono vrlo slabašno, ali nema tako duboke tame koju ne bi mogla pobijediti čak i najmanja svjetlost. Pomoću svjetla uvijek je moguće pronaći izlaz.

Svi stadoše iza onoga koji je držao svjetiljku.

Isprva su se naguravali smetajući jedan drugome, no nakon nekog vremena su se poredali jedan za drugim.

Bilo ih je mnogo u mrklom mraku, a svjetlo se jedva vidjelo.

Na kraju su pronašli dobro rješenje: uhvatili su se za ruke.

Uzmi za ruku one koji su ti blizu i čvrsto ih drži, jer je svjetlo slabo, a tama sve gušća.

Uska vrata

Bog želi spasenje svim ljudi

Odlomak današnjeg čitanja potječe iz posljednjeg poglavlja proroka Izajie, gdje se nalazi eshatološki govor o Bogu, koji usmjerava pogled u budućnost i daje viziju onoga što će biti na kraju svijeta kad će Bog suditi svijetu.

Gospodin poziva sve narode na brdo Sion pa i one najudaljenije, koji ga još nisu vidjeli, ni ništa o njemu čuli. I da bi doprdo njih, šalje im poslanike iz spašenih naroda, svjedočke za svoju slavu i moć kao znak sveopćeg spasenja. Konačno će se svi narodi ujediniti s Izraelom u klanjanju Jahvi. Nepogrješiv znak za to je da će Jahve sebi izabrati svećenike i levite izvan židovskog naroda.

Mesta iz današnjeg prvog čitanja

Taršiš neki bibličari smještaju u Malu Aziju, ali je vjerojatnije da je to neko mjesto u Španjolskoj.

Put je u Libiji, a **Lud** u maloazijskoj pokrajini Frigiji.

Mošek i **Raš** još nisu sigurno identificirani.

Tubal je na Crnom moru.

Javan je hebrejski naziv za Grčku.

Škola vjere

Udvanaestom, poglavljju, pisac Poslanice Hebrejima šalje nas u „školu vjere.“ U redcima koji prethode našem odlomku, on uspoređuje vjeru s „utrkom“. Utrka na stadionu zahtjeva izdržljivost, izdržljivost u borbi protiv zla, u pogledu na veliki uzor vjere, Isusa Krista, „začetnika i dovršitelja naše vjere“ koji je strpljivo podnio sramotu križa.

Pisac napominje: „Zaboravili ste opomenu, koja vam govori kao sinovima“ i dalje o tome što spada u školu vjere: opomena, stega, ukor, bol. Ovo nam daje razmišljati kako su kršćani, kojima je bila napisana poslanica, shvaćali što znači biti vjernik: Oni su znali da je naslijedovanje Isusa poticaj i zahtjev koji može odvesti u nevolje, zato pisac citira knjigu Izreka, koja govori o Božjem odgoju sina: "Koga Bog voli, toga i kažnjava". Ova rečenica je, do naših dana, postala poslovična i donosi nešto što zajednica ponekad doživljava. Bog postupa s vjernicima kao sa sinovima.

Tako je utjeha koju pruža poslanica Hebrejima obećana i nama, današnjim slušateljima. Tko prolazi kroz školu vjere, taj će doživjeti pravednost i mir, ali ne istovremeno sa zahtjevima koje se traži, nego sasvim sigurno u povjerenju u vjernoga Boga. Dopustimo i mi da nas to potakne na odvažan i povjerljiv život vjere.

Uska vrata

Polazište evanđeoskog odlomka je pitanje nepoznatog slušatelja kod jedne Isusove propovijedi: „Gospodine je li malo onih koji se spašavaju?“ I na ovo kratko pitanje Isus je dao više slika, ali je ostao dužan konačan odgovor.

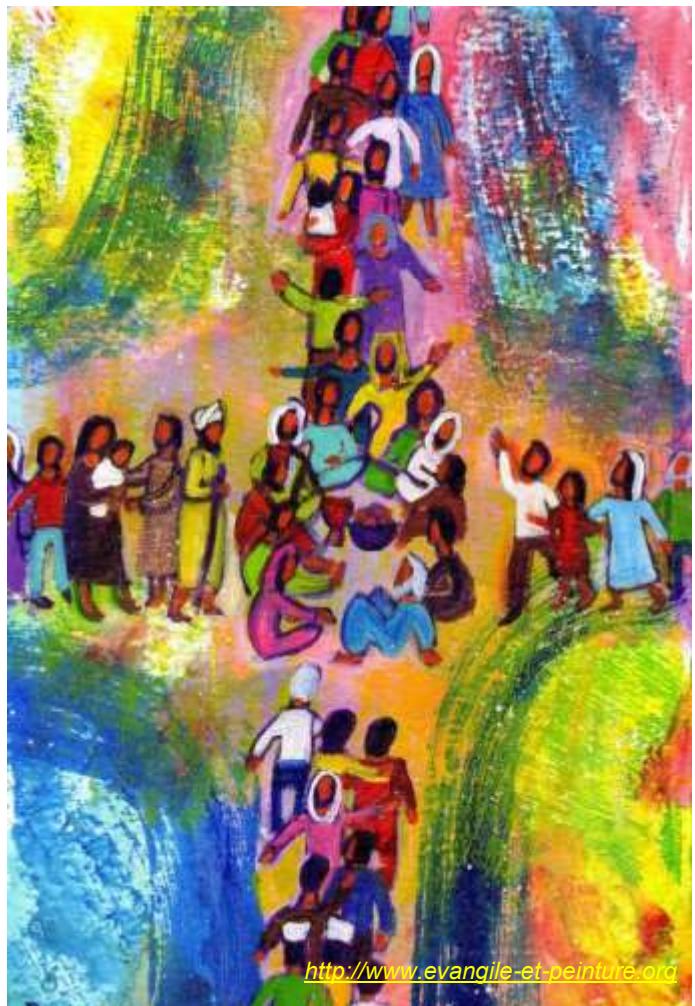
Isus počinje svoj odgovor slikom uskih vrata kroz koja čovjek mora proći. Uska vrata uključuju da ima ljudi i da će ih biti koji će pokušati proći kroz njih, ali neće uspjeti. Biti spašen zahtjeva zauzeto nastojanje na koje Isus izričito poziva. Ali nije dao odgovora hoće li ih biti mnogo koji se spašavaju.

Iza ovoga slijede zatvorena vrata koja gospodar zaključava. Zaključana vrata uključuju da ima ljudi i da će ih biti, koji će stajati pred zatvorenim vratima i neće moći ući. I na njihovu stalnu molbu da dobiju prigodu ući, dobit će odbijajući odgovor: „Odlazite od mene vi koji ste činili zlo.“ Radi se o ljudima o kojima on ne zna od kuda su, koji se zapravo nisu pravo ni odlučili ući u kuću, onda kad je to bilo moguće. To su oni koji su čuli njegovu poruku, ali je nisu prihvatali.

Kao suprotnost ljudima koji nisu uspjeli ući kroz uska vrata i koji moraju ostati pred njima, stoji posljednji odlomak evanđelja. Ovdje se ne radi o ljudima koji žele ili ne žele, nego ovdje Isus govori da će očekivanja njegovih slušatelja, možda i postavljača pitanja, biti malo prekrižena. Isus ne govori da li ih je puno ili malo, nego da će neki, za koje se misli da su prvi, biti posljednji i obratno. I da će doći ljudi sa svih strana svijeta koji će sjesti za stol Božji u nebu.

Što Isus odgovara na pitanje svoga slušatelja, nekada i nama danas koji možda nosimo isto pitanje? Isus daje shvatiti da se ne radi o brojevima, nego samo o jednom. Traži se napor, pravo nastojanje, pravi život u službi Evanđelja. Traži se i odlučujuće držanje, odluka za Evanđelje, a ne samo njegovo neobvezno slušanje. I potrebno je biti otvoren za iznenađenja i prepravljanje očekivanja, otvoren za Božju logiku, koja ide sasvim drugim putovima nego ona na koju su ljudi naučeni, pa i u pitanjima tko će biti spašen!

<http://www.don-ivica.net>

Prvo čitanje
Iz 66, 18-21

Dovest će svu vašu braću između svih naroda.

Čitanje Knjige proroka Izajie

Ovo govori Gospodin:
*Ja dobro poznajem
 njihova djela i namjere njihove.
 Dolazim da saberem sve puke i jezike,
 i oni će doći i vidjeti moju slavu!
 Postavit ću im znak
 i poslat ću preživjele od njih k narodima
 u Taršiš, Put, Lud,
 Mošek, Roš, Tubal i Javan
 - k dalekim otocima
 koji nisu čuli glasa o meni
 ni vidjeli moje slave -
 i oni će navješćivati slavu moju narodima.
 I dovest će svu vašu braću
 između svih naroda
 kao prinos Gospodinu -
 na konjima, na bojnim kolima i nosilima,
 na mazgama i jednogrbitim devama -
 na svetu goru svoju u Jeruzalemu -
 govori Gospodin
 - kao što sinovi Izraelovi prinose prinos
 u čistim posudama u domu Gospodnjem.
 I uzet ću sebi između njih
 svećenike, levite -
 govori Gospodin.*

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam
Ps 117, 1-2

**Podjite po svem svijetu,
 propovijedajte evanđelje!**

Hvalite Gospodina, svi puci,
 slavite ga, svi narodi!

*****

Silna je prema nama ljubav njegova
 i vjernost Gospodnja ostaje dovijeka!

*****

Drugo čitanje

Heb 12, 5-7.11-13

Koga ljubi Gospodin, onoga i stegom odgaja.

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo:

Zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljena:

Sine moj, ne omalovažavaj stege Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.

Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti. Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava, poravnite staze za noge svoje da se hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi.

Riječ Gospodnja**Evangelije**

Lk 13, 22-30

Doći će s istoka i zapada i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem.

Čitanje svetog Evangelija po Luki

Uono vrijeme:

Isus je prolazio i naučavao gradovima i selima. Reče mu tada netko:

- *Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?*

A on im reče:

- *Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.*

Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata:

Gospodine, otvori nam!, on će vam odgovoriti:

'Ne znam vas odakle ste!'

Tada ćete početi govoriti: '

Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!'

A on će vam reći:

'Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene, svi zlostvorili!'

Ondje će biti plač i škrugut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji.

Riječ Gospodnja

S Kristom u kuću Očevu

Svatko od nas ima iskustvo stajanja pred vratima koja nam je netko zatvorio - vrata u prenesenom smislu: prema našim bližnjima, prema budućnosti, prema sreći. Tko od nas ne poznaje težinu i bol takvih iskustava? Kao što se to događa među ljudima, tako se i zbiva između Boga i čovjeka.

Današnje evanđelje nije neka beznačajna povijest ili dosadna priča, nego nam govori kako će mnogi pokušavati ući kroz uska vrata da bi sjeli za stol u kraljevstvu Božjem, no neće uspjeti. Je li to Radosna vijest ili nas Isus plaši kako bismo se obratili?

Isus objašnjava da je čovjek pozvan na odgovornost, da se treba svim silama truditi oko vječnog života. Njegove riječi ne smiju strašiti, naprotiv, žele nam pokazati granice koje mogu postati za kršćane opasne. Tamo gdje se granice stavljuju na stranu, zanemaruju ili brišu, rađa se strah, a tamo gdje se poštuju, donose slobodu. Primjerice svako je dijete očarano šibicom i želi samo zapaliti vatru. Toplina, svjetlo i lijepo boje vatre očaraju dijete. No, ta radost postaje opasna, ako se ne uzme u obzir sva stvarnost vatre. Vatra može zapaliti kuću da i samo dijete nastrada u svemu tome. Sve ono što je lijepo, činit će čovjeka sretnim jedino, ako bude poznavao granice i dublje stvarnosti. Zbog toga Isus govori o uskim vratima i upozorava nas na zlo.

Govor o paklu i opomena da se trudimo oko ulaska u kraljevstvo Božje, ne želi nas strašiti, nego ohrabrivati i usmjeravati prema odlučnom djelovanju.

Nitko nije osiguran od tih napora i rada na sebi. To je bila i velika zabluda za Židove koji su, zato što su Izabrani narod, bili uvjereni da im je osigurano spasenje. Naprotiv, narodi koji su sjedili u tami poganstva, vidjeli su svjetlo i naći će kraljevstvo Božje. To je veliki preokret unutar povijesti spasenja.

Svatko je i od nas pozvan, kao kršćanin, da ne upadamo u istu zamku. Postoji pogrešno pozivanje na pripadnost Crkvi i krivi osjećaj sigurnosti, a posljedica je takvog stava zatvorenost za Božji poziv, nespremnost za stalno nutarnje obraćenje.

Bit će veliko iznenađenje u vječnosti, kad budemo vidjeli, tko je u stvarnosti bio kršćanin, a tko ne, tko je stvarno bio u srcu pripravan, a tko je samo izvana tako izgledao. Sve su druge životne odluke sporedna stvar. Glavna je stvar opredjeljenje za Krista ili protiv Krista.

No, znamo da je naš Bog u svojoj milosrdnoj ljubavi veći od našeg srca. Stoga ne trebamo zdvajati oko spasenja čovjeka, ako promatramo svemoć Božjeg milosrđa!

Stjepan Harjač, policijski kapelan

Zapovijed ljubavi

Aba Tahna Pobožni išao je u dan priprave pred subotu u svoj grad noseći svoj zavežljaj na leđima, a već se počelo mračiti. Susretne nekog gubavca koji je ležao na raskrižju. Ovaj mu reče:

- Učitelju, učini mi djelo milosrđa i odnesi me u grad!
- On kaže u sebi: "
- Ako ostavim svoj zavežljaj, što ćemo moja obitelj i ja jesti u subotu? A ako ostavim gubavca, ogriješit ću dušu.

Napokon se odluči i odnese gubavca u grad. Zatim se vrati, uzme svoj zavežljaj i dođe kući kad je već pao mrak. A svi su se čudili govoreći:

- Zar je to Aba Tahna Pobožni?
- I on razmišljaše u sebi, da se nije možda ogriješio o subotu.
- U taj čas dade Bog da zasja sunce, a glas reče:
- Idi, jedi svoj kruh i pij svoje vino jer odavno se Bogu svidjelo tvoje djelo!

Poniznost u svjetu ambicioznih

Gospodina časte ponizni

Knigu Sirahovu napisao je nadahnuti mudrac koji je u zrelim godinama proputovao ondašnji svijet a zatim otvorio vjersku školu u Jeruzalemu da mlade sunarodnjake upućuje u vjersku baštinu i čuva od pogubnog utjecaja poganske filozofije. Stavljajući pod kraj života svoje pouke u knjigu želio je sve sunarodnjake a posebno mlade, poučiti vjerničkoj mudrosti u svijetu gdje vjernici nemaju monopol na pamet i poštenje.

Današnji odlomak je skraćeni izvadak iz odsjeka o poniznosti (usp. Sir 3, 17-29) koji slijedi nakon izlaganja dužnosti odrasle djece prema nemoćnim roditeljima (3, 1-16). Riječ "blag" ili "krotak" povezuje ova dva odlomka: kao što odrastao sin treba biti blag prema senilnom ocu, treba tako biti blag u cijelom svome djelovanju (usp. r. 13 i 17 ovog poglavlja). Mudrac obećava da će krotki biti voljeniji od onih koji dijele darove. On zna za psihičku potrebu čovjeka da bude voljen i preporuča vrlinu kao pravi put do ljubavi. Sirah zbiljsku poniznost uzdiže na razinu bogoštovnog čina kad kaže: Boga štujemo svojim ljudskim činima kao i svojom liturgijom, samo ako smo zbiljski skromni. Mudrac proglašava oholost neizlječivom bolešću, jer oholica odbacuje Božje vrhovništvo nad sobom i sebi pripisuje talente koje mu je Bog dao bez njegovih prethodnih zasluga.

Pristupili posredniku novoga Saveza

Glavna tema poslanice Hebrejima je sličnost, razlike i nadmoć Krista kao novozavjetnog velikog svećenika nad starozavjetnim bogoslužjem. U današnjem odlomku imamo usporedbu posrednika staroga i novoga saveza Mojsija i Isusa. Sama misao posrednika uzeta je iz diplomacije i hijerarhijskog uređenja društva u stara vremena. Pred poglavara države, plemena pa ni važne obitelji ljudi nisu mogli izravno pristupati. Trebao ih je netko predstaviti kao dobronamjerne. Mojsije je posrednik staroga saveza koji je sklopljen u podnožju svete gore, uz oganj i vihor, ječanje trube i tutnjavu riječi. Isus je posrednik novoga saveza koji je u intimnom krugu oproštajne večere ostavio kruh i vino kao znak svoje savezničke smrti i tako povezao novozavjetnu zajednicu vjernika u "grad Boga živoga, Jeruzalem nebeski, svečani skup, Crkvu prvorodenaca zapisanih na nebu".

Sveti pisac kaže da su kršćani pristupili Crkvi prvorodenaca i Posredniku novoga saveza - Isusu. Pristupili su krsnom vjerom, a redovnim i aktivnim sudjelovanjem u euharistiji održavaju svoju uključenost u Crkvu.

Tko se ponizuje, bit će uzvišen

Prihvativši poziv uglednog farizeja na objed, Isus je želio domaćinu i ostalim uzvanicima nastaviti izlaganje riječi Božje koje je započeo u sinagogi. Prema svjedočanstvu Josipa Flavija u ono doba subotnje bogoslužje obavljalo se u podne, a nakon toga slijedila je gozba od jela priređenog prethodnog dana (u subotu se nije smjelo kuhati). Naš odabrani odlomak izostavlja Lukinu napomenu: "A oni ga vrebahu" (r. 1b) koja je uvod u ozdravljenje čovjeka s vodenom bolešću. Iako je znao da ga domaćin i uzvanici pozorno prate, Isus nije htio propustiti priliku da im u izravnom susretu izloži svoje razumijevanje objave.

Poukom na gozbi Isus zapravo potiče svoje sljedbenike na ispravno ponašanje prema drugim ljudima, iako su prvi povijesni slušatelji ove pouke bili ljudi koji još nisu zauzeli osobni stav prema Isusovu pokretu.

Pouka obuhvaća dva dijela: uzvanicima i domaćinu. Zajednička misao u oba dijela je potreba poniznosti u komunikaciji s ljudima i solidarnosti s neznatnima.

Luki kao obraćenom Grku imponira što Isus poučava kod stola, jer su i drugi mudraci, osobito među Grcima, tako postupali. Pouku uzvanicima koji "biraju prva mjesta" i domaćinu koji je sklon pozivati samo bogate i ugledne Luka zove "prispodobom", a zapravo se radi o poticajima. Takav pojam parabole ima korijen u židovskoj književnoj vrsti "mašal" koja znači i poslovično, često duhovito izlaganje ali i poučnu zgodu.

Biranje što boljeg mesta u Isusovo doba obavljano je prema nečijoj službi ili imovinskom stanju. Ležalo se na

ležaljkama s po tri mesta od kojih je ono srednje bilo najuglednije a na tom mjestu srednje ležaljke bio je najugledniji gost. "Prvo mjesto" odnosi se na srednje u ležaljci s tri mesta. Prilikom jela uzvanici su se nalaktili na lijevi lakat a desnom rukom jeli iz ležećeg stava. Bilo je teško iz takvog položaja razmicati se da bi važniji gost dobio dolično mjesto. Tako onome koji je sjeo na previsok položaj nije preostalo drugo do li poći na posljednje mjesto. Isus suprotstavlja čast koju pojedinac sam sebi pridaje sa čašcu koju mu drugi pridaju "Bit će ti to tada na čast pred svima sustolnicima!" To je naravni dio pouke: prava čast nije ona koju pojedinac sebi prisvaja nego ona koju mu drugi zbiljski iskazuju. Od te naravne pouke prelazi na nadnaravnu: "Svako koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen!" Ova je tzv. teološki pasiv: Bog kao vrhovni gospodar svih staleža i pojedinaca snižava i uzvisuje! Pred njim ne možemo glumiti veličinu ni skrivati darove kojima nas je obasuo.

U pouci domaćinu Isus suprotstavlja četiri vrste bogatih koji bi domaćinu mogli jednako uzvratiti s četiri vrste siromašnih koji to nikako ne mogu. Tako na jednoj strani stoje: prijatelj, braća, rodbina, bogati susjedi. Na drugoj: siromasi, sakati, hromi i slijepi. Time preporuča Isus aktivnu ljubav prema bližnjemu, jer prava ljubav ne računa s uzvratnom nagradom ili uslugom. Ove nedjelje posvećujemo sebi da je poniznost vrlina i u svijetu poslovnih i ambicioznih. To je priznavanje Božjih darova u sebi i na sebi. Poput Marije koja pjeva: "... Rasprši oholice umišljene; silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne!"

Prvo čitanje
Sir 3,17-18.20.28-29

Ponizi se i naći ćeš milost u Gospodina,

Čitanje Knjige Sirahove

Sine moj, budi krotak u poslu svojem,
i bit ćeš voljeniji nego onaj
koji darove dijeli.
Što si veći, to se većma ponizi
i naći ćeš milost u Gospodina.
Jer velika je moć u Gospodina,
on prima počast poniznih.
Nema lijeka bolesti oholnika,
jer se opaćina u njima ukorijenila. Srce
razborita čovjeka razmišlja o izrekama,
i pažljivo uho želja je mudračeva.

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam
Ps 68,4-5ac.6-7ab.10-11

U dobroti, Bože, ti si pripravio dom siromahu.

Pravedni neka se raduju,
neka klikću pred Bogom,
neka kliču od radosti.
Pjevajte Bogu, slavite mu ime!
Ime mu je Gospodin!
*****

Otac sirota, branitelj udovica,
Bog je u svom svetom prebivalištu.
Napuštene Bog će okućiti,
sužnje izvesti na sretnu slobodu.
*****

Dažd obilan pustio si, Bože,
na baštinu svoju,
okrijepio je umornu.
Stado se tvoje nastani u njoj,
u dobroti, Bože, ti je pripravi siromahu.
*****

Drugo čitanje
Heb 12,18-19.22-24a

*Pristupili ste gori Sionu
i gradu Boga živoga.*

Čitanje Poslanice Hebrejima

Braćo:
Niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju,
ni mraku, tami i vihoru,
ni ječanju trublje i tutnjavi riječi.
- Koji su je slušali, zamoliše da im se više ne govori. -
Nego, vi ste pristupni gori Sionu i gradu Boga živoga,
Jeruzalemu nebeskom,
nebrojenim tisućama anđela,
svečanom skupu,
Crkvi prvorodenaca zapisanih na nebu,
Bogu, sugu sviju,
dusima savršenih pravednika i posredniku novog Saveza
- Isusu.

Riječ Gospodnja

Evangelje
Lk 14,1.7-14

*Koji se uzvisuje, bit će ponižen,
a koji se ponizuje, bit će uzvišen.*

Čitanje svetog Evangelija po Luki

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispopobu:

- *Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postiđen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sostolnicima, jer - svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.*

A i onome koji ga pozva, kaza:

- *Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepce. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.*

Riječ Gospodnja

Poniznost - stajanje pred Bogom

Borba za prva mjesta jest krvavi trag u povijesti čovječanstva. Koliko se samo mašte, novaca, živaca i snage potrošilo u toj borbi! Mnogi neprestano sanjaju da budu veći, ljepši, bogatiji i moćniji od drugih. Pobjednik stoji na najvišoj stepenici, drugi po redu već je često gubitnik. Borba je za prva mjesta tako posvemašnja, da konačno mnogi dospiju na mjesto koje im ne pripada. Na koncu su sva prva mjesta većinom popunjena nesposobnim osobama.

Isusova opomena za vrijeme gozbe izgleda neobična, kao da se radi o nekom bontonu, o pristojnosti. On jednostavno promatra što se događa kod gozbe. Razdioba mjesta stvar je domaćina, a ne gostiju. Moglo bi se reći da Isusova opomena možda krije neko farizejstvo, jer on savjetuje zadnje mjesto kako bi se moglo pomaknuti na prvo, više mjesto. Ako tražimo posljednje mjesto s nadom i željom za prvim, to je prividna poniznost, prikrivena oholost.

No, Isusu je stalo do nečeg sasvim drugog. Svadba za njega znači sliku božjeg Kraljevstva, nebeske gozbe. O tome govori Luka u prethodnom poglavlju.

“Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.”

Poniznost čovjeka prema čovjeku, često se krivo shvaća, kao primjerice osjećaj manje vrijednosti ili kao prirodna slabost ili kao samoobmana i pogrešno shvaćanje stvarnosti. Poniznost ne znači da smo automatski manje vrijedni od svoga bližnjega. Poniznost je istina o nama u odnosu prema Bogu: On je stvoritelj, a mi smo stvorenja! Tko samog sebe uzvisuje bilo kakvim uobražavanjem, pripisuje samom sebi nešto što pripada Bogu. Poniznost je osnovna pretpostavka za ulazak u božje Kraljevstvo. Poniznost je prava kršćanska krepost, vrlina koja proizlazi iz najunutarnijeg kršćanskog stava stajanja pred Bogom, suživotu s Njim. Koliko je svatko bliz s Bogom, vidi se upravo u poniznosti, nemametljivosti, prihvatanju drugoga, u službi drugome.

Jedan od ljudi, koji je to shvatio, bio je papa Ivan XXIII.

Šutnja

Često je znao samom sebi govoriti: "Ivane, ne smatraj se tako važnim!"

Tako može govoriti samo čovjek koji je imao puno samopouzdanja, da je mogao povući i otkriti vlastitu ograničenost. Ivan je posjedovao taj životni stav na temelju svog dubokog pouzdanja u Boga. Vjerojatno je toliko bio drag i oblubljen, jer je iz njegova ponizna bića strujala neka oslobađajuća snaga.

Ne uzmi se tako važnim, da nešto silno značiš! Te riječi zvuče u svakom slučaju

bolje, nego neprestana borba za najbolja mjesta. Shvati da si takav kakav si pred Bogom. Poniznost, odnosno ispravan odnos prema Bogu počinje onog trenutka kad shvatiš da smo svi mi djeca Božja, da nas Otac jednako voli!

Stjepan Harjač, policijski kapelan

Okviri širenja kršćanstva

Metoda evangelizacije

Evangelje se služi onim što je u sredozemnom svijetu istodobno njegova gipkost i njegova kohezija. Lakoća komunikacija, važnost trgovačkih i kulturnih razmjena potiču migracije. Oront, Nil i Bagrada izljevaju svoje vode u Tiber i u Ronu. Crkva je mediteranska, govori grčki, jezikom literarnih veza i trgovačkih transakcija. Poznat u svim gradovima Carstva, grčki jezik pogoduje napretku, omogućuje razmjene i podržava koheziju među evangeliziranim zajednicama. Jezik jest i ostaje snažan čimbenik jedinstva: ljudi se međusobno ne razumiju kad ne govore istim jezikom.

Napuštanjem aramejskog radi grčkog jezika, Crkva je usvojila misionarski stav, izabrala je zajednički jezik, onaj koji je imao najveću šansu da njezinu poruku proširi do svih granica Carstva. Grčki je imao današnju ulogu engleskog, njime se moglo svuda putovati i priopćivati misli i poruke u svim metropolama i gradovima svijeta. Bilo bi dakako opasno oslanjati se jedino na grčki, jer se na vratima Antiohije govorilo sirijski. I za evangelizaciju Gala Irenej se morao služiti njihovim „barbarskim dijalektom“. Evangelje je zasluživalo da se odrekne „lijepoga“ grčkog jezika.

Prvi misionarski zamah ostvarili su Pavao i drugi apostoli. Zajednice apostolskog podrijetla, kao ona u Korintu i Efezu, sačuvale su uspomenu na svoj osnutak. Pavlov je misionarski genij pridobivao duhove: svojim prirođenim darom simpatije, smislom za kontakt s najrazličitijim osobama. Poput rijeke, zaobilazi on sve poteškoće i zapreke i natapa sve terene, idući prema svom cilju. Koliko nagomilanih pozdrava, koliko li ženskih likova u poslanicama onoga koga se htjelo prikazati ženomrscem!

Kad su apostoli nestali, zajednice ih naslijedovale umjesto da ih oplakuju. Apostolska je baština prešla u njihove ruke. Odgovornost prihvata cijela zajednica. Obraćenje znači poslanje, a vjera udioništvo i odijeljenje. Ako karizma apostolata i jest obilježje pojedinaca, svi su ipak s poslanjem solidarni. U kršćanstvu ima „toliko apostola koliko i vjernika. Propovijedanje se posvuda širi gotovo samo od sebe, nepoznatim putovima, bez službene misije. Klice vjere svuda dopiru slobodnim kretanjem volje pojedinaca.“

Misionarske inicijative rijetko dolaze od hijerarhije, koja je tada zauzeta ciljem da se učvrsti na mjestu i da uspostavi biskupski autoritet. Nije nam poznat nijedan slučaj da je glavar zajednice poslao nekog misionara.

Misionarsko djelovanje, bez posebnog ovlaštenja i jedino na temelju dinamizma krsne vjere, poduzimaju obično neki članovi zajednice. Među njima ima svećenika, ali su velika većina laici. Kršćanstvo se širi po vezama u obitelji, na radu, pri susretima. To se jednostavno propovijedanje „nije obavljalo javno, na trgovima i tržnicama, nego bez buke tihim riječima, u sjeni domaćeg ognjišta“.

Najtočniji je izraz „zaraza“, što ga upotrebljavaju Tacit i Plinije da obilježe novu religiju i njezino širenje, od usta do usta, od supruge do supruga, od roba do gospodara i od gospodara do roba.

Novija koncepcija evangelizacije, jedne sredine po drugoj sredini, čini se neprikladnom da vodi računa o paradoksu evangelizacije roba od gospodara i gospodara od roba, liječnika od svog pacijenta, trgovca od svog klijenta, i obratno. Oko filozofa Justina kreću se vrlo raznolične osobe: filozof Tacijan, rob Evelpist, neka žena Harita i mnogi drugi.

U Lionu su Atal i Vetije, ličnosti iz višeg društva, dobro poznati od malih ljudi nagomilanih u amfiteatru, kojima su činili usluge naviještajući im istodobno Radosnu vijest. Liječnik Aleksandar obavljao je svoju profesiju među bolesnicima, koji su radije dolazili k njemu nego njegovim kolegama kojih se imena i ne spominju.

Ima kršćana koji sav svoj život posvećuju evangelizaciji, kako su činili u judaizmu oni koji su se zvali „apostoli“, o kojima se govori u Didahe. Kao proroci i učitelji, i ti su apostoli „putnici“, putovali su od grada do grada. Jedni od njih žive od svog zanata, druge pak, nesumnjivo mnogobrojnije, uzdržavaju braća ako postoji zajednica koja ih zapošljavaju, jer „svaki radnik zaslužuje svoju plaću“. Ako takve ugostiteljske zajednice nema, misionari se svojim zanatom sami brinu za svoje svagdašnje potrebe kako je činio i apostol Pavao. Njihova požrtvovnost i nesebičnost već su same po sebi bile propovijed. Povjesničar Euzebij izvješće da putujući apostoli nisu iščeznuli s prvom generacijom.

Velik broj ondašnjih učenika bili su u duši dirnuti Božjom riječi i poneseni silnom ljubavi prema filozofiji (kršćanskom nauku). Za početak su ostvarili Spasiteljev savjet: razdijelili su svoja dobra siromasima, a zatim, napustivši svoj zavičaj, krenuli vršiti vjerovjesničku misiju. Najradije su odlazili propovijedati onima koji još nisu čuli o kršćanstvu i odnijeli im knjigu božanskog Evanđelja. Zadovoljavali su se time da među druge narode postave osnove vjere, postavili su im pastire kojima su prepuštali skrb za one koje su priveli k vjeri. Zatim su krenuli u druge krajeve i druge narode.

Euzebije tu idealizira i shematizira. Željeli bismo više pojedinosti o prvim generacijama misionara, koji su preuzeli štafetu od apostola. Ne znamo je li to Euzebiju bilo poznato. Ne znamo za imena misionara koji su pošli navješćivati Evanđelje i koji su iza sebe ostavili organizirane zajednice, s pastirima koji će raditi na njivi koju su oni prokrčili. Sačuvano nam je bar jedno ime, Panten, koji je primljenu poruku Kristova evanđelja pronio među narode Orijenta, čak do Indije.

Vjerojatno nije on bio jedini, jer Euzebije dodaje: „Bijaše u ono vrijeme mnogo evanđelista riječi koji su gorjeli apostolskim žarom da povećaju i izgrađuju božju riječ. Panten je bio jedan od njih.“ On je bio misionar prije nego je postao katehist u Aleksandriji, bez sumnje zato da se osposobi za zadaću u velikoj metropoli.

Jednako kaže i Origen: „Kršćani ne zanemaruju ništa što je u njihovoј moći da svoju nauku prošire na čitavom svijetu. Da to postignu, ima ih koji postavljaju sebi zadatak da idu od grada do grada, od sela do trgovišta zato da ljudi privedu k Bogu.“ „Misionarska ekspanzija je napredovala, kaže Origen na drugom mjestu, premda se broj evanđelista nije povećao.“ Čini se da su mu neki od tih propovjednika bili pred očima, jer o njima govori u sadašnjosti i uspoređuje ih s onima koji još u njegovo vrijeme idu svijetom.

Između posvemašnjeg odricanja i običnog života, bilo je mogućnosti slobodnog djelovanja za one koji su, ne napuštajući svoju sredinu i nastavljajući svoj zanat ili pak prilikom putovanja koja nisu motivirana apostolatom, propovijedali Radosnu vijest. Celzo se podruguje improviziranim evanđelistima zato što nisu pohađali školu i što nemaju obrazovanja.

Naći ćemo po privatnim kućama tkalce, postolare, valjare, ljudi krajnjeg neznanja i bez ikakve formacije. Pred učiteljima, pred iskusnim i razboritim ljudima ne bi otvorili usta. Ali pred djecom i ženama, glupima kao i oni, brbljaju o svojim divotama.

Celzo dakako pretjeruje, brutalno napada. Nisko cilja da lakše pobijedi. Njegova naduta „kultura“ okrivljuje novu „tlapnju“, koja potresa društvo i civilizaciju uz koju je on duboko prionuo.

Ipak ostaje da je Celzo promatrao i opažao prije nego je pisao; kontaktirao je s grupama kršćana da otkrije njihove metode i takтиku širenja. Ako ostavimo po strani njegovu nadutost i predrasudu, Celzovo je opažanje točno. Doista je upoznao sredine i postupke kojima je kršćanski prozelitizam općenito operirao.

Uglavnom je važio individualan pristup. On je svakomu moguć. Svaki kršćanin može svoje otkriće podijeliti s članovima svoje obitelji, svojim drugovima pri radu, svojim prijateljima.

Starokršćanska bazilika Mirine-Omišalj

<http://www.visitkrk.hr>

Najprije će se Radosnoj vijesti zadiviti skromni, siromasi, lučki radnici i obrtnici koji su međusobno bliski, povezani zajedničkom sudbinom, solidarni u kušnjama i pristupačni svakome tko im govori o spasu i slobodi, o miru i dostojanstvu. Prihvaćanje Evanđelja ovisi o plemenitosti, a ova se ne dijeli po socijalnoj skali.

Najprije se evangeliziraju članovi obitelji. Nerijetko se potvrđuje da Evanđelje prihvaća cijela obitelj, supružnici i djeca. Justin navodi primjer kršćana koji su to „od njihova djetinjstva“. Jedan od drugova mučenika-filozofa tvrdi pred rimskim prefektom Rustikom: „Ovu smo vjeru primili od svojih roditelja.“ Sam Polikarp priznaje da Kristu služi osamdeset i šest godina, po čemu se može pretpostaviti da je bio kršten u ranom djetinjstvu. Tako i Papil odgovara prokonzulu u Pergamu da „Bogu služi od svog djetinjstva“.

Od efeškog biskupa Polikrata, Irenejeva suvremenika, doznajemo iz pisma što ga je uputio papi Viktoru da se rodio u tipično kršćanskoj obitelji: sedam njegovih bliskih rođaka bili su biskupi, a on je osmi. Kaže da ima 65 godina, što vjerojatno znači da je rođen u vjerničkoj obitelji i primio vjeru u kolijevci, u krilu porodice koja je generacijama upravljala crkvom - u vrijeme kad je još postojao samo jedan biskup za Galiju i Germaniju.

A. G. Hamman, *Svagdanji život prvih kršćana*, Provincijalat franjevaca trećoredaca, Zagreb 1983.

Hrvatska marijanska

Gospa Hrvatskoga Krsnoga Zavjeta

Hrvatska Gospa

Kada je skrbnik starinarske baštine i utemeljitelj hrvatske nacionalne arheologije fra Lujo Marun (1857. - 1939.), 14. svibnja 1892., pronašao kameni romanički zabat oltarne pregrade iz katedrale Svetе Marije u Biskupiji kraj Knina, na lokalitetu Crkvina, nije ni slatio da će njegovo otkriće postati glavnim simbolom marijanske obnove i nacionalne svijesti u hrvatskom narodu. Stolna crkva hrvatskoga biskupa, u kojoj je pronađen najstariji marijanski lik u hrvatskoj umjetnosti, sagrađena u 9. stoljeću, obnovljena je za vrijeme blaženoga hrvatskog kralja Zvonimira (1075. - 1089.).

Upravo u Kninskoj krajini, osobito na Kosovu, odvijali su se prijelomni povijesni događaji. Kako svjedoči usmena predaja, a zapisana u Ljetopisu popa Dukljanina, blaženi kralj Zvonimir je "ad quinque Ecclesias in Campo" prije nasilne smrti "v peth crikvah na Kosovi" izrekao prokletstvo da "nevirni Hrvati" ne bi imali svoga

<https://www.hkv.hr>

vladara i "da vazda tuju jeziku podložni bili". Iako ubojstvo blaženoga kralja Zvonimira, nastalo tijekom kasnijih političkih nedaća, nije povjesno utemeljeno, ipak se dogodilo da Hrvati zadugo nisu uspjeli stvoriti samostalnu državu. Zato se pjesnik Starac Prokop, odnosno kninski gvardijan fra Ivan Menđušić Stariji, da bi skinuo devetstogodišnju kletvu blaženoga kralja Zvonimira, zalagao za gradnju nove crkve kao zadužbine hrvatskoga naroda. S tom nakanom, pokraj temelja stare crkve Svetе Marije, prema nacrtu kipara Ivana Meštrovića, sagrađena je 1938. nova crkva Naše Gospe u biskupiji kraj Knina, na mjestu gdje je "zemlja naša sačuvala uspomene naše, a naša Gospa lozu našu". Upravo s Gospom iz Biskupije započela je duhovna obnova pod nazivom: Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata. Slavlje je najprije započelo u Solinu, na Gospinu otoku 12. rujna 1976., nastavljeno je 17. rujna 1978. na povijesnom tlu u Biskupiji kraj Knina i 2. rujna 1979. u Ninu kraj Zadra, a završilo je u Mariji Bistrici 9. rujna 1984. godine. Tako je Crkva u Hrvata u Praliku pokazala vjersku i narodnu svijest, a Gospa Hodočasnica obišla je sve krajeve Lijepe naše.

Zavjetna crkva u Biskupiji kod Knina
<https://www.hkv.hr>

Izvorni kameni romanički zabat oltarne pregrade iz katedrale Svetе Marije u Kninu, koji je s plutejima, ahritravom i stupovima, dijelio apsidu od središnje lađe, danas se čuva u Muzeju Hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu. Prema romaničkim ukrasima potječe iz druge polovice XI. stoljeća.

Na reljefnoj trokutnoj plohi, veličine 107 x 103 cm, ističe se frontalno urezani Gospin lik, prikazan u molitvenom stavu, kao Gospa Moliteljica - Maria Orans, podignutih ruku na prsima, s okrenutim dlanovima prema vjernicima. Kao najstariji ikonografski likovni motiv, nastao još u vrijeme starokršćanske umjetnosti, izrađen prema bizantinskoj marijanskoj tradiciji, ovaj molitveni stav označuje predanje u Božje ruke. Tako je Gospa na Praliku prikazana kao Bogorodica - Theotokos, Mater Dei - jer na meditativni način uspostavlja osjećajni suodnos s vjernicima.

U donjem dijelu trokutastoga zabata, koji završava u obliku luka, uklesao je prilagođeni latinski natpis: SALV(e) (re)G (ina) S(alve) V(i)RGO - Zdravo kraljice, zdravo djevice.

U prigodi marijanske proslave u Solinu, 1976., Pralik je, kao dar hrvatskih vjernika,

odliven u srebro i zlatu, i danas čuva u crkvi Male Gospe u Solinu. Marijanski promicatelj fra Krudo Vukušić (1913. - 2008.) odlio je šest likova Gospe Velikoga Zavjeta i darovao ih vjernima na štovanje: Domu za hrvatske hodočasnike u Rimu, samostanu sv. Franje u Imotskom, svetištu Naše Gospe u Biskupiji kraj Knina, stolnoj crkvi sv. Stošije u Zadru, Hrvatskoj katoličkoj misiji u Stuttgartu i Vojnom ordinarijatu Republike Hrvatske kada je, nakon uspostave Vojnoga ordinarijata u Zagrebu 1997., Gospa Hrvatskoga Krsnog Zavjeta postala zaštiticom hrvatskih branitelja i Vojne biskupije.

Kao zahvalnost Bogu i Gosi na daru slobode i neovisne Republike Hrvatske, nakon pobjede u Domovinskom ratu, izgrađena je zavjetna crkva Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta u Kninu. Temeljni kamen blagoslovjen je 25. rujna 2011. godine. Novu je crkvu, u utorak, 4. kolovoza 2015., u 18 sati, u predvečerje Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja, posvetio šibenski biskup mons. Ante Ivas.

Tekst <https://gospa-od-zdravlja.com>

Mali vjeronaučni leksikon

Jeronim

Sveti Jeronim (grč.: Εὐσέβιος Σωφρόνιος Ἱερόνυμος, lat.: Eusebius Sophronius Hieronymus; Stridon, oko 347. - Betlehem, 30. rujna 420.), kršćanski svetac, autor prijevoda Biblije na latinski jezik - Biblije kakvu danas poznajemo; crkveni naučitelj, crkveni otac, teolog, filozof i jezikoslovac.

Studirao u Rimu, Trieru i Akvileji. God. 373. putovao na Istok i proveo pet godina u pustinji Halkidi kraj Antiohije.

Od 379. bio tajnik pape Damasa I. u Rimu.

Od 386. do smrti upravljao samostanom u Betlehemu, živio pustinjačkim životom, bavio se pisanjem i prevođenjem.

Preveo je na latinski Bibliju (ili revidirao prijašnje prijevode), prozvanu Vulgata, te djela grčkih crkvenih pisaca (Origena, Euzebija iz Cezareje, Pahomija i dr.).

Napisao više komentara Biblije (uglavnom starozavjetnih knjiga), dogmatsko-polemičkih djela (protiv luciferijanaca, pelagijevaca i dr.), biografija i povijesna djela (O znamenitim muževima – De viris illustribus), oko sto homilija i mnoštvo pisama.

U doba tzv. ilirske teorije o podrijetlu južnih Slavena Jeronim se smatrao njihovim zaštitnikom (Jeronimski zavod u Rimu; Društvo sv. Jeronima); pripisivao mu se i izum glagoljice (scriptura hieronymitana).

Premještaj

O. Stjepan Harjač,

dosadašnji kapelan u Policijskoj kapelaniji svetoga Mihaela Arkanđela, MUP - sjedište i Ravnateljstvo policije odlazi na novu dužnost.

Biskupskim dekretom imenovan je kapelanom u Policijskoj kapelaniji Svetoga Jeronima u Policijskoj upravi osječko - baranjskoj.

Velečasni Željko Rakošec,

dosadašnji kapelan u Policijskoj kapelaniji Svetoga Jeronima u Policijskoj upravi osječko - baranjskoj, imenovan je policijskim kapelanom u našoj kapelaniji.

Na novu dužnost, kapelani stupaju u ponedjeljak 2. rujna 2019.

Obojici obilje Božjeg blagoslova i uspjeha na novoj dužnosti.

Jesenski turnus duhovnih vježbi

24. - 27. rujna 2019.

PU istarska

PU koprivničko-križevačka

PU sisačko-moslavačka

1. - 4. listopada 2019

bračni susret - MUP

Napomena: Za bračni susret u navedenom vremenu nema više mjesta.

NAŠI POKOJNI

IVAN KAMBER,

PU splitsko - dalmatinska, Sinj, 25. kolovoza 1991.

FRANE JURIĆ - ARAMBAŠIĆ,

PU splitsko - dalmatinska, Kijevo, 26. kolovoza 1991.

ŽELJKO KUCJENIĆ,

PU brodsko - posavska, Vukovar, Trpinjska cesta, 26. kolovoza 1991.

IVAN TOMAŠ,

PU splitsko - dalmatinska, Vrlika, 26. kolovoza 1991.

DRAGUTIN LJUBIĆ,

PU karlovačka, Novska, 26.kolovoza 1991.

DALIBOR BEDI,

PU bjelovarsko - bilogorska, , 26. kolovoza 1994.

GORAN GLAVINIĆ,

PU bjelovarsko - bilogorska, , 27. kolovoza 1995.

MIROSLAV APRO,

PU osječko - baranjska, Osijek, 29.kolovoza1992.

PERO PERČEVIĆ,

PU zagrebačka, (SJP), Gređani, 30.kolovoza1991.

ŽELJKO BARTOLIĆ,

PU zagrebačka, Sunja, 31.kolovoza1991.

MILAN BOZALO,

PU osječko - baranjska, Osijek, 31.kolovoza1993.

POČIVALI U MIRU